

XXXII Wtorek Okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Łk 17,7-10): Kto z was, mając sługę, który orze lub pasie, powie mu, gdy on wróci z pola: "Pójdź i siądź do stołu?" Czy nie powie mu raczej: "Przygotuj mi wieczerzę, przepasz się i usługuj mi, a zjem i napiję się, a potem ty będziesz jadł i pił?" Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono? Tak mówcie i wy, gdy uczynicie wszystko, co wam polecono: "Słudzy nieużyteczni jesteście; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać"».

«Wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać»

Rev. D. Jaume AYMAR i Ragolta
(Badalona, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj uwaga Ewangelii nie jest skierowana na postawę gospodarza, ale jego sług. Jezus zaprasza Swoich apostołów za pomoc przypowieści do rozważenia kondycji służby: służba ma wykonywać swoje obowiązki nie oczekując wynagrodzenia: «Czy dziękuje słudze za to, że wykonał to, co mu polecono?» (Łk 17,9). Nie jest to ostatnia lekcja Mistrza na temat służby. Jezus powie potem do Swoich uczniów: «Już was nie nazywam sługami, bo służba nie wie, co czyni pan jego, ale nazwałem was przyjaciółmi, albowiem oznajmiłem wam wszystko, co usłyszałem od Ojca mego» (J 15,15). Przyjaciele się nie rozliczajcie. Jeżeli słudzy mają wykonywać swoje obowiązki, tym bardziej apostołowie Jezusa, Jego przyjaciele. Mamy wypełniać misję powierzony przez Boga, wiedząc, że nasza praca nie zasługuje na rekompensatę, bo robimy to z radością. A wszystko co mamy i kim jesteśmy, jest darem Boga.

Dla wierzącego wszystko jest znakiem, dla tego kto kocha wszystko jest darem. Praca dla Królestwa Bożego już jest naszą nagrodą; nie powinniśmy mówić ze smutkiem i niechęcią: «Słudzy nieużyteczni jesteście; wykonaliśmy to, co powinniśmy wykonać» (Łk 17,10), ale z radością tego, który został powołany do przekazywania Ewangelii.

W tych dniach pamiętamy także o dniu wielkiego świętego i wielkiego przyjaciela Jezusa, bardzo popularnego w Katalonii św. Marcina z Tours, który poświęcił swoje życie służbie Ewangelii Chrystusa. O nim napisał Sulpicjusz Sewer: «Niezwykły

człowiek, który nie podda się ani pracy ani samej śmierci, nie ma preferencji dla żadnej z dwóch stron, nie ba się śmierci, nie odrzuca życia! Z wzniesionym w niebo wzrokiem i rękami jego niepokonany duch nie przestawa się modli». W modlitwie, w dialogu z Przyjacielem, faktycznie znajdujemy tajemnicę i siłę naszej służy.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Rozpoznajmy naszą pamiętajcie o naszej naturze; nie chęć się, jeżeli dobrze służy, bo wykonać to, co do ciebie należy. Słowo czyni swój powinno, księżyc też jest posłuszny, aniołowie wypełniają swój misję» (Więty Ambroży)

•

«Jeżeli codziennie z pokorą wypełniamy wolę Bożą nie oczekujcie wzamian niczego od Niego, sam Jezus nam usłuży, pomoże, pocieszy i da siłę i pokój» (Benedykt XVI)

•

«Im więcej człowiek czyni dobra, tym bardziej staje się wolnym. Prawdziwą wolność jest tylko wolność w służbie dobra i sprawiedliwości. Wybór nieposłuszeństwa i zła jest nadużyciem wolności i prowadzi do “niewoli grzechu”» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 1733)